

SUPERVISION I GRUPPER

*Der er et anstrøg af Yalom over denne bog.
Sådan lyder det i den gennemført positive anmeldelse
af Henrik Wengels bog om supervision.*

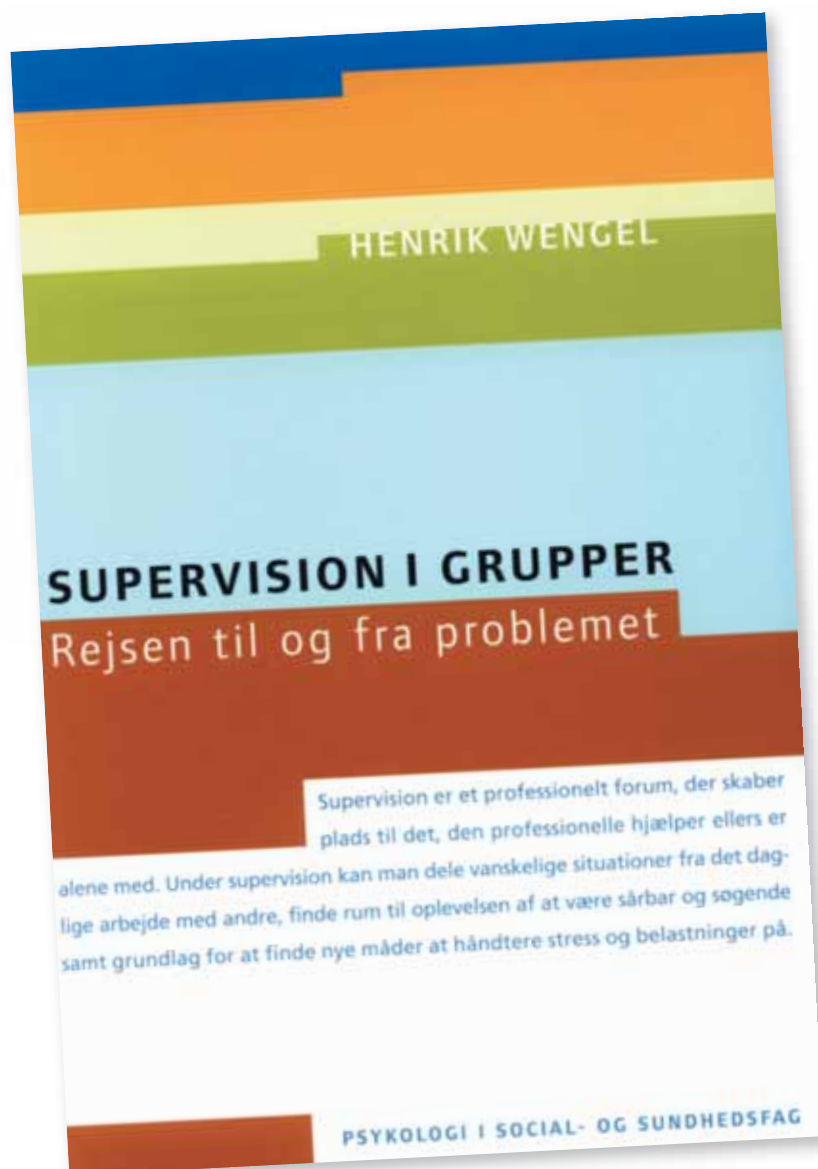
Jeg har læst Henrik Wengels bog om "Supervision i grupper" og synes, den er utrolig god. Metoden integrerer fremgangsmåder fra især to forskellige retninger inden for den anvendte psykologi: Rogers klientcentrede terapi og Milano-skolens systemiske terapi. Man mærker desuden, at bogen er skrevet af en, der har erfaring, og ved, hvad han taler om.

Med sin oplevelsesorienterede supervisionstilgang henvender bogen sig også til andre målgrupper end den strengt akademiske psykolog, fx socialrådgivere, socialpædagoger og sygeplejersker. Jeg vil mene, at netop fordi psykologens målgrupper meget ofte er de nævnte, er denne bog et godt inspirerende redskab; specielt når man mærker, at gængse teorier ikke længere slår til som problemløser.

I supervision af grupper af bl.a. behandlere i psykologisk set belastede områder kan man opleve, at netop rummelighed og omsorg kombineret med systematik er en effektiv tilgang.

Reflekterende team

Bogen præsenterer den indfaldsvinkel, at supervision forløber i faser ud fra en vekselvirkning mellem den associerede og den dissocierede tilstand.

BOGDATA:

Henrik Wengel: "Supervision i grupper". Dansk psykologisk Forlag, 2005. 184 sider, 248 kr.

At yde et primært rum til den associerede tilstand er vigtigt. Begrebet er kendt som den tilstand, hvor man oplever gennem sine sanser og er til stede i sin oplevelse. Den dissocierede tilstand derimod er kendt som der, hvor man forholder sig til sig selv (udefra) som en, der oplever. Dette skulle være en almindelig kendt, praktisk erfaring for os, men netop den strukturerede anvendelse af dette i supervisionen af grupper øger effektiviteten betydeligt.

Det at skabe et rum, hvor oplevelsen rummes og accepteres, er udgangspunktet for supervisionen. Når man bliver forstået, er der god mulighed for, at forsvarsmekanismerne forsvinder, så problemet – med de modstridende følelser og dobbelte roller, som man sad fast i – fremtræder mere klart og ufarligt. Dette øger ens evne til at manøvrere mere fordomsfrit og effektivt.

Anvendelsen af det reflekterende team er adækvat i denne dikotomi. Observatørerne skiftevis rummer, tilfører nyt og kaster nyt lys over erindringerne. Ved denne vekselvirkning mellem fuld oplevelse og bearbejdning vil både centreringen øges, og der tilføres nyt materiale.

Man ved, at man tager bedre imod ny information under de rette betingelser – bl.a. hvis den ikke kommer fra supervisorrollen. Sansningen og bearbejdningen bliver systematiseret.

Jeg må afsløre, at jeg selv som professionel har prøvet at være såvel observatør som superavisand efter principperne i metoden, hvilket var og blev meget givende og transformerende. Systematikken og følsomheden i denne supervision var tankevækkende. Det er som at få rensede kanalerne og se, at der var noget, der sad fast. Man opdager, at man kommer til at manøvrere bedre og lettere i de ydre relationer og med de problemer, man var stillet i.

Jeg oplever, at man som supervisor udvikler flere følsomme aspekter end den strengt dirigerende og ekspertbetonede rolle, man tit bliver tildelt. Det er bogens kvalitet, at den så rammende beskriver de processer, man bevæger sig i, de valg, man stilles over for, og hvad man bør gøre og hvorfor.

Genkendeligt

Selv om noget måske vil virke teoretisk velkendt sine steder, vil de mange eksempler være rammende og bringe praktiske skitser ind i vores referencer.

Bogen er en praktisk bog. Den er skrevet ud fra virkeligheden. Der er sat begreber på nogle processer, der ser ud til at virke, og disse er valideret, systematiseret og bearbejdet.

Bogens praktiske eksempler giver samtidig et "saftigt" præg, der nærmest trækker læseren gennem kapitlerne. Bogen bliver bestemt ikke teoretisk tør. Et anstrøg af Irvin D. Yalom (selv om eksemplerne ikke er så komplekse og litterære) vil jeg næste sige. Eksemplerne er enkle, rå og illustrerende og genkendelige for mange, vil jeg tro.

Henrik Wengel har en evne til at tale i billeder og gengive problematikker ordentligt, enkelt og usminket. På den måde fastholdes man kapitlerne igennem. Man nærmest føler de modsatte følelser, der er i rummet gennem de forløb, han gengiver. Man bliver således observatør på et sanseligt og ikke kun tænkende plan, når man læser bogen.

Jeg kan på det varmeste anbefale "Supervision i grupper".

Vibeke Brønnicke